नोचोऽन्तरदुर्गेरिति णत्वं ते न्याय्यायान्यायप्राप्तायाऽपि लक्ष्म्याः आशु प्रहापणं त्यागं कुर्वन्ति नोचोऽन्तरदुर्गेरित्यादिना ञ्यन्तात् पचे णत्वं ॥ १०४ ॥

कः कृत्वा रावणामर्षप्रकोपणमवद्यधीः। शक्रोऽज गति शक्रोऽपि कर्त्तुमायुःप्रगोपणं ॥ १०५ ॥

कःकृत्वेत्यादि। अवद्यधीः योऽबुद्धिः रावणामर्षस्य प्रकोपण मभिवृद्धिं कृत्वा आयुःप्रगोपणं कर्तुं शक्रोऽपि कः शकः हलश्चे जुपधादिति णत्वं कुपगुपयोर्हलन्तयोरिगुपधत्वात् ॥ १०५ ॥ ज०म०

कइत्यादि। कोऽवद्यधीर्दुर्बुद्धिः शक्रोऽपि इन्द्रतुल्योऽपि रावण सम्बन्धिक्रोधस्य प्रकोपणमतिवृद्धिं कृत्वा आयुषः प्रगोपणं कर्तुं शक्रः समर्थोभवति नोचोऽन्तरदुर्गेरित्यादिना कुपगुपोरिजु ङत्वात् विभाषया णत्वं ॥ १०५ ॥ भ०

वनान्तप्रेङ्खणः पापः फलानां परिणिंसकः। प्रणि क्षिप्यंति नोभूयः प्रणिन्द्यास्मान्मधून्ययं ॥ १०६ ॥

वनेत्यादि। प्रेङ्खति गच्छतीति प्रपूर्वादिङ्खेः कर्त्तरि ल्युट् वनान्तस्य वनसमीपस्य प्रेङ्खणःदूजादेःसनुमदति णत्वं फलानां परिणिंसकः भक्षयिता णिसिचुम्बनदृत्यस्य रूपं अस्मान् प्रणिन्द्य तिरस्कृत्य भूयः पुनरप्ययं मधूनि नोऽस्माकं प्रणिक्षिप्यति भोक्ष्यति णिसचुम्बनदृत्यस्य रूपं वानिंसनिक्षनिन्दामिति णत्वं ॥ १०६ ॥ ज०म०